

La rosa, el llibre i... El Sol.

Un relat de: [Fionn](#)

No recordo tots els Sant Jordi
per mi viscuts.
Però sé
que aquest dia sempre veig el Sol.

Recordo un Sant Jordi amb drac
de plastilina,
un llibre de quatre pàgines i al cel
volava la infància però el Sol em feia somriure.

Recordo poesia, una rosa triganera,
tempesta a casa i
per Sant Jordi
anticicló a la Rambla.

Me'n vaig anar lluny.
A terres grisoses i plujoses.
I quan els hi parlava del dia de Sant Jordi...
sortia el Sol.

L'any següent la rosa s'escapà,
la sang no fou la del drac.
Però el Sol brillà i jo...
vaig continuar.

Va arribar un Sant Jordi amb princesa.
De la sang sortí tot un ram.
I el Sol... el Sol
va brillar com mai.

Sense princesa pensava que aquell Sant Jordi
no tindria llum.
Però vet aquí que darrera les llàgrimes,
el Sol sortí amb més força.

Li pregunto a ma mare si recorda
un 23 d'abril plujós.
Molts, respon, mentre a fora
el Sol reclama el seu tron.